

kan jo ikke gøre den store forskel at lave en paragraf, hvor det står.

Når jeg starter med det punkt, er det jo – og det ved ministeren også godt – fordi det har været ganske afgørende for os også i regeringsforhandlingerne osv.

Om lovforslaget generelt vil jeg bare sige, at om det er en god eller en dårlig lov, kommer jo meget an på, hvordan ministeren er både nu og til den tid, for det er et spørgsmål om, hvordan den administreres.

Vi har tidligere i dag vekslet ord om miljø-siden af dette, hvor jeg var glad for, at ministeren meldte, at der må ske en anden implementering af miljødirektivet i offshoresammenhæng. Det håber jeg at ministeren vil gentage her, for der er altså nogle ting, der er væsensforskellige. Vi ønsker ikke, at en meget restriktiv, meget rigoristisk implementering af miljøspørgsmålene gør, at vi ikke kan have offshoreaktiviteter i Nordsejlen for fremtiden.

Det andet, jeg vil sige noget om, og som også har været nævnt tidligere, er § 12 a, stk. 4, hvor der i lovteksten, som fru Eva Møller også var inde på, kun bliver nævnt de negative erfaringer, der kan tages med i vurderingen af en koncessionshaver. Jeg håber, at der også bliver mulighed for, at ministeren vil se positivt på tingene, således at det også, hvis en koncessionshaver faktisk har fungeret godt, kommer vedkommende til gode.

Det sidste, jeg vil komme ind på, har også været nævnt før, men jeg vil godt gentage det, selv om andre ordførere har været inde på det. Det er det med operatørskabet, hvor jeg tror, at det – også af psykologiske grunde i forhold til virksomheder, der for fremtiden skal ind i vores område – er afgørende, at der er et signal om, at er flere selskaber blevet enige om sammen at indgive ansøgning om at blive operatør, skal der være tale om en helt ekstrem situation, for at en minister går ind og omdanner det og f.eks. lader Danop, eller hvad det nu måtte være, blive operatørselskab i stedet for.

Jeg tror, at de signaler er vigtige, for der er jo bemyndigelser i det her i den forstand, at det er ministeren, der kan og kan og kan. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at der ikke er for meget usikkerhed om, hvad den nuværende minister vil, og det kan jo så være med til at lægge nogle retningslinjer for, hvad der skal ske i fremtiden, og for – det ske sent – den dag, der måtte sidde en anden minister i stolen, som skal tage stilling.

Bortset fra det sidste, som jeg synes vi skal grave i, er det vigtigste for mig, at der bliver tale om en – nu skal man ikke sige klokkeren, når man taler om energipolitik, har jeg hørt – fuldstændig firkantet sikkerhed for, at implementeringen af aftalen om år 2012 er god nok, eller om den skal ind i loven for at leve op til de domme, der tidligere har været i EU-systemet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for en meget positiv modtagelse.

Jeg tror kun, at det var hr. Kim Behnke, som jeg altså nu for første gang er blevet uenig med om noget energipolitisk – det tidspunkt måtte jo komme, men det er jo altid trist, når veje skilles – og hr. Hindrup Andersen, jeg er uenig med om hovedsigtet i lovforslaget, nemlig opfyldelsen af vores forpligtelser inden for EU.

Jeg har lidt svært ved at acceptere hr. Hindrup Andersens vurdering af, at det er unaturligt at lægge enhver international forpligtelse, Danmark måtte påtage sig, til grund for bedømmelsen af et lovforslag. Et internationalt samfund kan jo ikke fungere, hvis ikke vi respekterer vore traktatmæssige forpligtelser over for andre lande.

Man kan være uenig om, hvorvidt man skal indgå i den ene traktat eller den anden, man kan være uenig om, hvorvidt man skal være medlem af EU, om EU skal have den udformning, den har i øjeblikket osv. Men et land som Danmark – et lille land afhængigt af et retssamfunds reglers overholdelse – har vel større interesse end så mange andre lande i, at man vedstår sine internationale forpligtelser og gennemfører dem i sin lovgivning.

At der så i sådanne internationale forpligtelser kan være et spillerum for, hvilke regler man vil tage med, og hvordan man vil udfylde dem, og at den konkrete udformning af forslaget, herunder valget af, hvilke ting man vil tage med inden for spillerummet, kan give anledning til politisk strid i Folketinget, synes jeg er helt naturligt. Meget af den diskussion, vi har her i dag, handler jo netop også om, hvorvidt regeringens forslag går for langt i at medtage bemyndigelser, der er blevet gjort mulige af det rammedirektiv, som blev vedtaget sidste år i EF.

Inden jeg kommer til det, vil jeg imidlertid godt tilslutte mig det, som både hr. Erik Mortensen og fru Gerner Nielsen sagde om værdien af, at vi fik ordnet denne sag ved den tidligere regerings indsats og også ved den indsats, der